

FERIA VI. AD LAUDES

I.

1. Ant.
VI. f

EX-al-tá-te * Dóminum De-um nostrum, et ado-rá-
te in monte sancto e- jus. E U O U A E.

Ant.
VI. f

AL-le-lú-ja, * al-le-lú- ja, al-le- lú-ja.
E U O U A E.

Psalmus 98

Dóminus regnávít, ira-
scántur pópuli: * qui se-
det super Chérubim, mo-
veátur terra.

Dóminus in Sion magnus:

* et excélsus super omnes pó-
pulos.

Confiteántur nómini tuo
magno: ꝛ quóniam terríbile,
et sanctum est: * et honor re-

gis iudicium diligit.

Tu parasti directiones: * iudicium et iustitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum eius: * quoniam sanctum est.

Moses et Aaron in sacerdotibus eius: * et Samuel inter eos, qui invocant nomen eius:

Invocabant Dominum, et ipse exaudivat eos: * in colu-

mna nubis loquebatur ad eos.

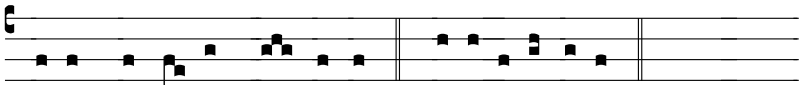
Custodiabant testimonia eius, * et preceptum quod dedit illis.

Domine, Deus noster, tu exaudiabas eos: et Deus, tu propitius fuisti eis, * et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto eius: * quoniam sanctus Dominus Deus noster.

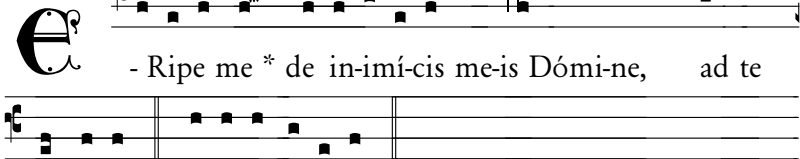
Exal- tá-te * Dóminum De- um nostrum, et ado-rá-

te in monte sancto e- jus. E U O U A E.

2. Ant.

II. d

- Ripe me * de in-imí-cis me-is Dómi-ne, ad te

confúgi. E U O U A E.

Psalmus 142

Dómine, exáudi oratió-
nem meam: áuribus pér-

cipe obsecratió-nem meam in
veritate tua: * exáudi me in

tua justítia.

Et non intres in júdicium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sáeculi : * et anxíatus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a

me: * et símilis ero descendentibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

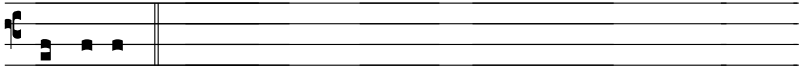
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispédes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Antiphona

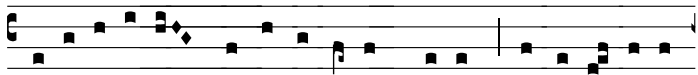
E-ripe me * de in-imí-cis me-is Dómi-ne, ad te

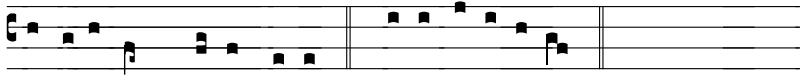
confúgi.

3. Ant.

I. a 3
B

Ene-di-xí-sti * Dómine terram tu- am: remi-sí- sti in-

iqui-tá-tem ple-bis tu- æ. E U O U A E.

Psalmus 84

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdas iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de coelo prospéxit.

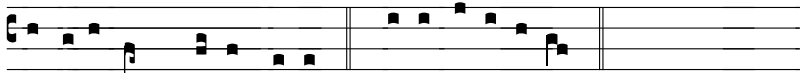
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Anti-
phona

Bene-di-xísti Dómine terram tu- am: remi-sí- sti in-

iqui-tá-tem ple-bis tu- æ. E U O U A E.

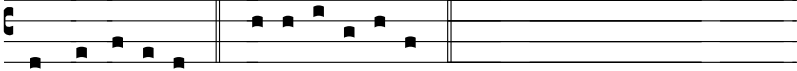
4. Ant.

V. a

I

N Dómino justi-fi-cá-bi-tur, * et laudá-bi-tur omne

semen Isra-ël. E U O U A E.

Canticum Isaiaë

Is. 45. 15-26.

Vere tu es Deus absconditus, * Deus Israë!, Salvátor.

Confúsi sunt, et erubuérunt omnes: * simul abiérunt in confusiónem fabricatóres erórum.

Israë! salvátus est in Dómino salute ætérna: * non confundémini, et non erubescétis usque in sáculum sáculi.

Quia hæc dicit Dóminus creans cœlos, * ipse Deus formans terram, et fáciens eam, ipse plastes ejus.

Non in vanum creávit eam, ut habitaretur, formávit eam: * Ego Dóminus, et non est álius.

Non in abscondito locúsus sum: * in loco terræ tenebróso:

Non dixi sémini Jacob frustra: Quærite me: * ego Dóminus loquens justítiam, an-

núntians recta.

Congregámini, et veníte, et accédite simul * qui salváti estis ex Géntibus :

Nesciérunt qui levant lignum sculptúræ suæ, * et rogant Deum non salvántem.

Annuntiáte, et veníte, et consiliámini simul : * Quis audítum fecit hoc ab inítio, ex tunc prædixit illud?

Numquid non ego Dóminus, et non est ultra Deus absque me? * Deus justus, et salvans non est præter me.

Convertímini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ: * quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso jurávi, egrediétur de ore meo justítiaë verbum, * et non revertétur.

Quia mihi curvabitur omne genu, * et jurábit omnis lingua.

Ergo in Dómino, dicet,
meæ sunt justítiæ et impéri-
um: * ad eum vénient, et
confundéntur omnes qui re-

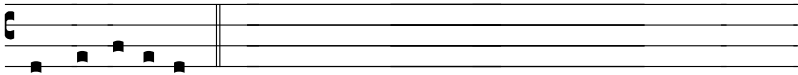
púgnant ei.

In Dómino justificábitur, et
laudábitur * omne semen Is-
raël.

Anti-
phona

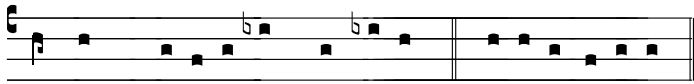
In Dómino justi-fi-cá-bi-tur, et laudá-bi-tur omne

semen Isra-ël.

5. Ant.

I. g 3

L

Auda † * Je-rú-sa-lem Dóminum. ‡ E U O U A E.

Psalmus 147

Lauda, † Jerúsalem, Dómi-
num: * ‡ lauda Deum
tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras
portárum tuarum: * benedíxit
fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem: * et ádipe fruménti sáti-
at te.

Qui emíttit elóquium suum
terræ: * velóciter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam:
* nébulam sicut cínerem

spargit.

Mittit crýstallum suum si-
cut buccéllas: * ante fáciem
frigóris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciat ea: * flabit spíritus
ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum su-
um Jacob: * justítias, et judí-
cia sua Israël.

Non fecit táliter omni na-
tióni: * et judícia sua non
manifestávit eis.

Lauda Je-rú-sa-lem Dómi-num.

Capitulum.

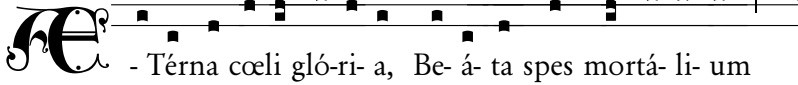
Galat. 6,2.

Nox præcëssit, dies autem | rum, et induámur arma lucis.
 aapropinquavit. ζ Abji- * Sicut in die honéste ambu-
 ciámus ergo ópera tenebrá- lémus. ⚡ Deo grátias.

Per Annum.

Hymn.

IV.

- Tërna cœli gló-ri- a, Be- á- ta spes mortá- li- um

Summi Tonántis Unice, Castáque proles Vírginis. 2. Da

déxte-ram surgéntibus, Exsúrgat et mens sóbri- a, Flagrans et

in laudem De- i Grates repéndat dé-bi- tas. 3. Ortus refúlget

Lúci-fer, Præ- ítque so-lem núnti- us: Ca-dunt tenébræ nócti-

um, Lux sancta nos il-lúminet: 4. Manénsque nostris sénsi-

um, Lux sancta nos il-lúminet: 4. Manénsque nostris sénsi-

um, Lux sancta nos il-lúminet: 4. Manénsque nostris sénsi-

Feria Sexta ad Laudes

bus, Noctem repél-lat sácu-li, Omníque fine témpo-ris
 Purgá-ta servet pécto-ra. 5. Quæsí-ta jam primum fi-des,
 In corde ra-díces a-gat: Secúnda spes congáude-at, Qua ma-
 jor exstat cá-ri-tas. 6. De-o Patri sit glóri-a, E-júsque so-
 li Fí-li-o, Cum Spí-ri-tu Pa-rácli-to, Nunc et per omne sá-
 cu-lum. A-men.

✠ Repléti sumus mane misericórdia tua.

✠ Exsultávimus et delectáti sumus.

Bened.
 VIII. g

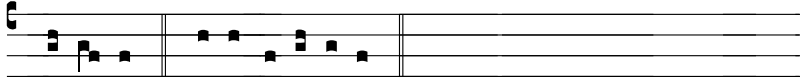
P Er vísc-e-ra * mi-se-ri-córdi-æ De-i nostri, vi-
 si-távit nos O-ri-ens ex al-to. E U O U A E.

II.

1. Ant.
VI. f

C

Or contrítum * et humi-li- á-tum, De- us, non de-

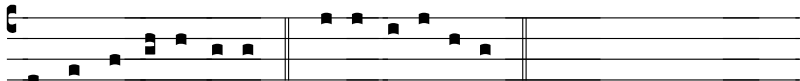

spí-ci- es. E U O U A E. *Ps. 50. Misérére mei Deus, pag. 12.*

2. Ant.
VIII. g

P

Ropter nomen tu- um * Dómine, vi-vi- fi-cábis me

in æqui- tá-te tu- a. E U O U A E.

Ps. 142, Dómine exáudi oratiónem meam, pag. 206.

3. Ant.
IV. e 2

D

E- us tu convérsus * vi- vi-fi-cábis nos: et plebs tu-

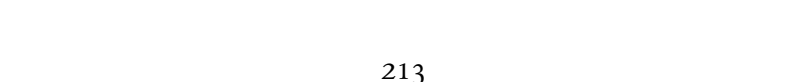

a læ-tábi-tur in te. E U O U A E.

4. Ant.
I. f

C

Um i- rá-tus fú- e-ris. E U O U A E.

Canticum Habacuc

Hab. 3. 2.

Dómine, audívi auditió-
nem tuam: * et tímui.

Dómine, opus tuum, * in
medio annórum vivífica il-
lud.

In medio annórum notum
fácies: * cum irátus fúeris,
misericórdiæ recordáberis.

Deus ab Austro véniet: * et
sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus: *
et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: *
córnu in mánibus ejus:

Ibi abscondita est fortitúdo
ejus : * ante fáciem ejus ibit
mors.

Et egrediétur diábolus ante
pedes ejus. * Stetit, et mensus
est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gentes:
* et contríti sunt montes sá-
culi.

Incurváti sunt colles mundi,
* ab itinéribus æternitátis
ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória
Æthiopiæ: * turbabúntur pel-
les terræ Má dian.

Numquid in flumínibus i-
rátus es, Dómine? ꝛ aut in
flumínibus furor tuus? * vel
in mari indignatio tua?

Qui ascéndes super equos
tuos: * et quadrígæ tuæ salvá-
tio.

Súscitans suscitábis arcum
tuum: * juraménta tríbus
quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidé-
runt te, et doluérunt montes:
* gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam:
* altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in ha-
bitáculo suo, * in luce sagittá-
rum tuárum, ibunt in splen-
dóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis ter-
ram: * et in furóre obstupefá-
cies Gentes.

Egréssus es in salútem pó-
puli tui: * in salútem cum
Christo tuo.

Percussísti caput de domo
ímpii: * denudásti fundamén-
tum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cá-
piti bellatórum ejus, * veniénti-
bus ut turbo ad dispergénd-
um me.

Exsultátio eórum, * sicut
ejus, qui dévorat páuperem in
abscondito.

Viam fecísti in mari equis
tuis, * in luto aquárum mul-

tárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunť lábía mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascendam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ: * et

arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudebo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Anti-
phona

Cum i- rá-tus fú- e-ris Dómi- ne, mi- se-ri-córdi- æ
re-cordábe- ris.

5. Ant.
VIII. g

Auda † * De- um tu- um Si- on, qui annúnti- at ju- dí-ci- a su- a Isra- ël. E U O U A E.

Psalmus 147, Lauda Jerúsalem, pag. 210.

Reliqua ut supra, pag. 80, quando non habentur propria.

FERIA VI. AD PRIMAM

Ant.
II. d

DE discédas a me. EUOUAE.

Tempore Paschali, Antiphona Allelúja, pag. 17.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II, pag. 88

Psalmus 21 I.

Deus, Deus meus, réspice
in me: quare me dereli-
quísti? * longe a salúte mea
verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per di-
em, et non exáudies: * et no-
cte, et non ad insipiéntiam
mihi.

Tu autem in sancto hábitas,
* laus Israël.

In te speravérunt patres no-
stri, speravérunt, et liberásti
eos.

Ad te clamavérunt, et salvi
facti sunt: * in te speravérunt,
et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et
non homo: * oppróbrium

hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisé-
runt me: * locúti sunt lábiis,
et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípeat
eum: * salvum fáciat eum,
quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxí-
sti me de ventre: ζ spes mea
ab ubéribus matris eæ. * In te
projéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus
meus es tu, * ne discésseris a
ma:

Quóniam tribulátiopróxima
est: * quóniam non est qui
ádjuvet.

Psalmus 21 II.

Circumdedérunt me vítuli
multi: * tauri pingues
obsederunt me.

Aperuérunt super me os su-
um, * sicut leo rápiens et rú-

giens.

Sicut aqua effúsus sum: * et
dispérsa sunt ómnia ossa
mea.

Factum est cor meum tam-

quam cera liquescens * in
medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus
mea, et lingua mea adhesit
faucibus meis: * et in pulve-
rem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt
me canes multi: * concilium
malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pe-
des meos: * dinumeraverunt
omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et
inspexerunt me: * dividerunt
sibi vestimenta mea, et super

vestem meam miserunt sor-
tem.

Tu autem, Domine, ne elon-
gaveris auxilium tuum a me:
* ad defensionem meam con-
spice.

Erue a fratre, Deus, ani-
mam meam: * et de manu ca-
nis unicam meam:

Salva me ex ore leonis: * et
a cornibus unicornium hu-
militatem meam:

Narrabo nomen tuum fra-
tribus meis: * in medio ecclē-
siae laudabo te.

Psalmus 21 III.

Qui timetis Dominum, lau-
date eum: * universum
semen Jacob, glorificate eum.

Timet eum omne semen
Israël: * quoniam non spre-
vit, neque desepexit deprecati-
onem pauperis:

Nec avertit faciem suam a
ma: * et cum clamarem ad
eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia
magna: * vota mea reddam
in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et satura-
buntur: et laudabunt Do-
minum qui requirunt eum: *
vivent corda eorum in saecu-
lum saeculi.

Remiscantur et converten-

tur ad Dominum * universi
fines terrae:

Et adorabunt in conspectu
ejus * universae familiae Gén-
tium.

Quoniam Domini est re-
gnum: * et ipse dominabitur
Gentium.

Manducaverunt et adorave-
runt omnes pingues terrae: *
in conspectu ejus cadent om-
nes qui descendunt in terram.

Et anima mea ille vivet: * et
semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino ge-
neratio ventura: * et annunti-
abunt caeli justitiam ejus pó-
pulo qui nascetur, quem fecit
Dominus.

Quando ad Laudes dictus fuit Ps. 50., Miserere mei Deus, hic subjungitur Ps. 98. Dóminus regnávít, ut supra, pag. 205.

Anti-
phona

Ne discédas a me Dómine: quóni- am tri-bu-lá-ti- o
próxima est, quóni- am non est qui ádjuvet.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja. pag. 22.

FERIA VI. AD TERTIAM

Ant.
I. a 2

X- i- ta Dómine. E U O U A E.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, pag. 22.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut supra Feria II., pag. 89.

Psalmus 79 I.

Qui regis Israël, intende: *
qui dedúcis velut ovem
Joseph.

Qui sedes super Cherubim,
* manifestáre coram Ephra-
im, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et
veni, * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et
osténde fáciem tuam, et salvi
érimus.

Dómine, Deus virtútum, *

quoúsque irascéris super ora-
tiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimá-
rum: * et potum dabis nobis
in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradic-
tiónem vicínis nostris: * et
inimíci nostri subsannavé-
runt nos.

Deus virtútum, convérte
nos: * et osténde fáciem tu-
am, et salvi érimus.

Psalmus 79 I.

Vineam de Ægypto transtulisti: * eiecisti gentes, et plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: * plantasti radices ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus: * et vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: *

réspice de coelo, et vide, et visita vineam istam.

Et pérface eam, quam plantávit dextera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni et suffósa * ab increpatióne vultus tui peribunt.

Fiant manus tua super virum dextræ tuæ: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábitur.

Dómine Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Psalmus 81

Deus stetit in synagoga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitatem: * et fácies peccatórem súmitis?

Judicáte egéno et pupíllo: * húmilem et páuperem justificáte.

Erípe páuperem: * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de principibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Anti-
phona

Exi- ta Dómine po-ténti- am tu- am, ut salvos fá-ci-
as nos.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, pag. 43.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 102.

FERIA VI. AD SEXTAM

Ant.
VIII. g

B E- á-ti qui hábi-tant. E U O U A E.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, pag. 31.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 100.

Psalmus 83 I.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sácula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxili-um abs te: ζ ascensiónes in corde suo dispósuit, * in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ζ ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Psalmus 83 I.

Dómine, Deus virtútum,
exáudi oratióem me-
am: * áuribus pércipe, Deus
Jacob.

Protéctor noster, áspice, De-
us: * et réspice in fáciem
Christi tui:

Quia mélior est dies una in
átriis tuis, * super mília.

Elégi abjéctus esse in domo
Dei mei: * magis quam habi-

táre in tabernáculis peccató-
rum.

Quia misericórdiam, et ve-
ritátem díligit Deus: * gráti-
am et glóriam dabit Dómi-
nus.

Non privábit bonis eos, qui
ámbulant in innocéntia: *
Dómine virtútum, beátus ho-
mo, qui sperat in te.

Psalmus 86

Fundaméнта ejus in món-
tibus sanctis: * díligit Dó-
minus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, *
cívitas Dei.

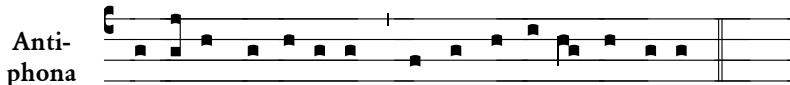
Memor ero Rahab, et Baby-
lónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et
pópulus Æthiópum, * hi fué-
runt illic.

Numquid Sion decet: ζ Ho-
mo, et homo natus est in ea:
* et ipse fundávit eam Altís-
simus?

Dóminus narrábit in scrip-
túris populórum, et prínci-
pum: * horum, qui fuérunt
in ea.

Sicut lætántium ómnium *
habitátio est in te.

Be- á-ti qui hábi-tant in domo tu-a Dómi-ne.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, pag. 43.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 102.

FERIA VI. AD NONAM

Ant.
I. a

M I-se-ricórdi- a. E U O U A E.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, pag. 45.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 106.

Psalmus 88 I.

Misericórdias Dómini *
in ætérnum cantábo.

In generatiónem et genera-
tiónem * annuntiábo veritá-
tem tuam in ore meo.

Quóniam dixisti: ζ In ætér-
num misericórdia ædificábi-
tur in cœlis: * præparábitur
véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum elé-
ctis meis, jurávi David, servo
meo: * Usque in ætérnum
præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatió-
nem et generatiónem * sedem
tuam.

Confitebúntur cœli mirabí-
lia tua, Dómine: * etenim ve-
ritátem tuam in ecclésia sanc-
tórum.

Quóniam quis in núbibus
æquábitur Dómino: símilis
erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glori ficátur in
consílio sanctorum: magnus

et terríbilis super omnes qui
in circúitu ejus sunt.

Dómine, Deus virtútum,
quis símilis tibi? * potens es,
Dómine, et véritas tua in cir-
cúitu tuo.

Tu domináris potestáti ma-
ris: * motum autem flúctuum
ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulne-
rátum, supérbum: * in brá-
chio virtútis tuæ dispersisti
in-imícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est ter-
ra, orbem terræ et plenítudi-
nem ejus tu fundásti: * aqui-
lónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nó-
mine tuo exsultábunt: * tu-
um bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et ex-
altétur dextera tua: * justítia
et judícium præparátio sedis
tuæ.

Misericórdia et véritas præ-

cédent faciē tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatió-
nem.

Dómine, in lúmine vultus
tui ambulábunt, ζ et in nó-
mine tuo exsultábunt tota
die: * et in justítia tua exalta-
búntur.

Quóniam glória virtútis eó-
rum tu es: * et in beneplácito
tuo exaltábitur cornu no-
strum.

Quia Dómini est assúptio
nostra, * et Sancti Israël, regis
nostri.

Psalmus 88 II.

Tunc locútus es in visióne
sanctis tuis, et dixísti: ζ
Pósui adjutórium in poténte:
* et exaltávi eléctum de plebe
mea.

Inveni David, servum me-
um: * óleo sancto meo unxi
eum.

Manus enim mea auxiliábi-
tur ei: * et bráchium meum
confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in
eo, * et filius iniquitátis non
appónet nocére ei.

Et concídā a faciē ipsíus
inimícos ejus: * et odiéntes
eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et miseri-
córdia mea cum ipso: * et in
nómine meo exaltábitur cor-
nu ejus.

Et ponam in mari manum
ejus: * et in flumínibus dex-
teram ejus.

Ipse invocábit me: ζ Pater

meus es tu: * Deus meus, et
suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum po-
nam illum * excélsūm præ ré-
gibus terræ.

In ætérnum servábo illi mi-
sericórdiam meam: * et testa-
méntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáculum sá-
culi semen ejus: * et thronum
ejus sicut dies cœli.

Si autem derelínquerint filii
ejus legem meam: * et in ju-
diciis meis non ambuláve-
rint:

Si justítias meas profaná-
verint: * et mandáta mea non
custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes
eórum: * et in verbéribus pec-
cáta eórum.

Misericórdiam autem meam
non dispérgam ab eo: * ne-
que nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testamén-

tum meum: * et quæ procedunt de labiis meis, non faciam irrita.

Semel juravi in sancto meo: Si David mentiar: * semen

ejus in æternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in conspectu meo, * et sicut luna perfecta in æternum: et testis in cælo fidelis.

Psalmus 88 III.

Tu vero repulisti et dispexisti: * distulisti Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: * profanasti in terra Sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: * posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diriperunt eum omnes transeuntes viam: * factus est opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprementium eum: * lætificasti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus: * et non es auxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione: * et sedem ejus in terram collisisti.

Minorasti dies temporis ejus: * perfudisti eum confusione.

Usquequo, Domine, avertis in finem: * exardescet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia: * numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem: * eruet animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine, * sicut jurasti David in veritate tua?

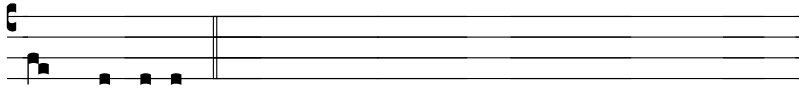
Memor esto, Domine, opprobrii severorum tuorum * (quod continui in sinu meo) multarum Gentium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine * commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum; * fiat, fiat.

Anti-
phona

Mi-se-ricór-di-a et vé-ri-tas præcê-dent fá-ci-em tu-

am Dómi-ne.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, pag. 50.

Aliis Temporibus in Feriali Officio, Antiphona ut Feria II., pag. 108.

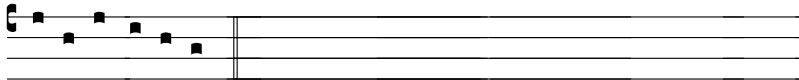
FERIA VI. AD VESPERAS

1. Ant.
III. g 2

D

Omne † * probásti me et cogno-vísti me. ‡

E U O U A E.

Tempore Paschali.

Ant.
III. g 2

A

L-le-lú-ja, * alle-lú-ja, alle- lú-ja. E U O U A E.

Psalmus 138 I.

Dómine, † probásti me, et cognovísti me: ‡ * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas præ-

vidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spírítu tuo? * et
quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu
illic es: * si descéndero in in-
fèrnum, ades.

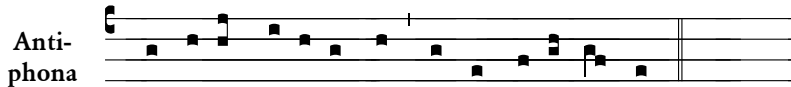
Si sumpsero pennas meas
dilúculo, * et habitávero in
extrémis maris:

Etenim illuc manus tua de-
dúcet me: * et tenébit me
délixtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ
conculcábunt me: * et nox il-
luminátio mea in delíciis me-
is.

Quia ténebræ non obscura-
búntur a te, et nox sicut dies
illuminábitur: * sicut ténebræ
ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes me-
os: * suscepísti me de útero
matris meæ.

Dómine probásti me et cogno-vísti me.

2. Ant.
VI. f

I-ra-bí-li- a * ope-ra tu- a Dómi- ne, et á-ni-ma

me- a cognóscit nimis. E U O U A E.

Psalmus 138 II.

Confitébor tibi quia terri-
bíliter magnificátus es: ζ
mirábilia ópera tua, * et áni-
ma mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os me-
um a te, quod fecísti in oc-
cúlto: * et substántia mea in
inferiórius terræ.

Imperféctum meum vidé-

runt óculi tui, ζ et in libro
tuo omnes scribéntur: * dies
formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorifi-
cáti sunt amíci tui, Deus: *
nimis confortátus est princi-
pátus eórum.

Dinumerábo eos, et super
arénam multiplicabúntur: *

exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores: * viri sanguinum, declinate a me:

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam? * et super ini-

micos tuos tabescébam?

Perfecto odio oderam illos: et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: * et deduc me in via aeterna.

Anti-
phona

Mi-ra-bí-li a * ope-ra tu-a Dómi-ne, et á-ni-ma

me-a cognóscit nimis.

3. Ant.
IV. e 2

E de-re-lín-quas me * Dómine, virtus salú-tis me-

æ. E U O U A E.

Psalmus 139

Erripe me, Domine, ab hómine malo: * a viro iniquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitates in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Domine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplan-
táre gressus meos: * abscon-
dérunt supérbi láqueum mi-
hi:

Et funes extendérunt in lá-
quem: * juxta iter scándalum
posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus
es tu: * exáudi, Dómine, vo-
cem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine, virtus sa-
lútis meæ: * obumbrásti su-
per caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a
desidério meo peccatóri: * co-
gitavérunt contra me, ne de-
relínquas me, ne forte exal-

téntur.

Caput circúitus eórum: * la-
bor labiórurn ipsórum opéri-
et eos.

Cadent super eos carbónes,
in ignem dejícies eos: * in
misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur
in terra: * virum injústum
mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciét Dómi-
nus júdícium ínopis: * et vin-
díctam páuperum.

Verúm tamen justí confite-
búntur nómini tuo: * et habi-
tábunt recti cum vultu tuo.

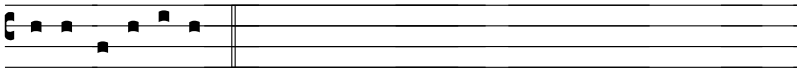

Ne de-re-línquas me Dómine, virtus salú- tis me-æ.

4. Ant.
VIII. c

D

Omi-ne † * clamá-vi ad te, ex- áudi me. ‡

E U O U A E.

Psalmus 140

Dómine, clamávi † ad te,
exáudi me: ‡ * inténde
voci meæ, cum clamávero ad

te.

Dirigátur orátio mea sicut
incénsus in conspéctu tuo: *

elevatio mánuum meárum
sacrificium vespertinum.

Pone, Dómine, custódiam
ori meo: * et óstium circums-
tántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in
verba malítiæ, * ad excusán-
das excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operánti-
bus iniquitatem: * et non
communicábo cum eléctis eó-
rum,

Corrípiet me justus in mi-
sericórdia, et increpábit me: *
óleum autem peccatóris non
impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio
mea in beneplácitis eórum: *

absórpti sunt juncti petræ jú-
dices eórum.

Audient verba mea quóni-
am potuérunt: * sicut crassi-
túdo terræ erúpta est super
terram.

Dissipáta sunt ossa nostra
secus inférnum: ꝛ quia ad te,
Dómine, Dómine, óculi mei:
* in te sperávi, non áuferas
ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem
statuérunt mihi: * et a scán-
dalis operántium iniquitá-
tem.

Cadent in retiáculo ejus
peccatóres: * singuláriter sum
ego donec tránseam.

Anti-
phona

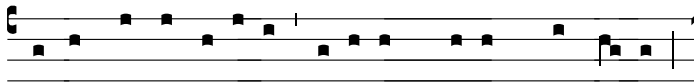

Dómi-ne clamá-vi ad te, ex-áudi me.

5. Ant.

III. a

E

- Duc de cu-stó-di- a * ánimam me- am Dómi- ne,

ad confi-téndum nómini tu- o. E U O U A E.

Psalmus 141

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea ad

Dóminum deprecátus sum:
Effúndo in conspéctu ejus

oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam me-

am.

Clamávi ad te, Dómine, dixi: * Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecúntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retríbuas mihi.

Anti-
phona

E-duc de cu-stó-di-a á-nimam me-am Dómi-ne,

ad confi-téndum nómini tu-o.

Capitulum.

2. Cor. 1. 3-4.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ꝛ Pater misericordiárum,

et Deus totíus consolatiónis, * qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymn.

I.

H

Omínis supérne Cónditor, Qui cuncta solus ór-di-

nans, Humum jubes producé-re Reptántis et fe-ræ genus:

2. Et magna re-rum cōrpora, Dictu jubéntis vívi-da, Per tēm-
 porum certas vices Obtempe-rá-re sérvu-lis: 3. Repél-le quod
 cupí-dinis Ci- énte vis nos ímpe-tit, Aut móribus se sùg-
 ge-rit, Aut ácibus se intérse-rit. 4. Da gaudi- órum præmi- a,
 Da gra- ti- árum múne-ra: Dissólve li-tis víncu-la, Astrínge
 pa-cis fóede-ra. 5. Præsta, pater pi- íssime, Patríque compar
 U-ni-ce, Cum Spí-ri-tu Pa-rá-cli-to, Regnans per omne
 sǎcu-lum. A-men.

✠ Dirigátur Dómine orátio mea.

℞ Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Magn.

I. f

D

Epó- su- it Dóminus * po-tén-tes de se- de, et

exal-távit húmi-les. E U O U A E.

FERIA VI. AD COMPLETORIUM

Ant.

VII. c

V

Oce me- a. E U O U A E.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, pag. 65.

Psalmus 76 I.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea ad
Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ De-
um exquisívi, ꝛ mánibus me-
is nocte contra eum: * et non
sum decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea, ꝛ memor fui Dei, et de-
lectátus sum, et exercitátus
sum: * et defécit spíritus me-
us.

Anticipáverunt vigílias óculi
mei: * turbátus sum, et non
sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et
annos ætérnos in mente
hábui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et exercitá-
bar, et scopébam spíritum
meum.

Numquid in ætérnum projí-
ciet Deus: * aut non appónet
ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam
suam abscíndet, * a generati-
óne in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri De-
us? * aut continébit in ira sua

misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab iní-

tio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Psalmus 76 II.

Deus, in sancto via tua: ζ quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timué-runt, et turbátæ sunt abýssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nu-

bes.

Etenim sagittæ tuæ tráns-eunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, ζ et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * sal-vum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: ζ lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suá-

vis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pécipe, Dómine, orationem meam: * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque

fecísti, vénient, ζ et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritate tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

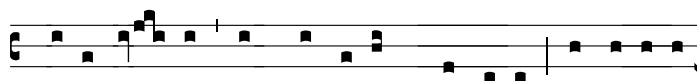
Deus, iníqui insurrexérunt super me, ζ et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuerunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

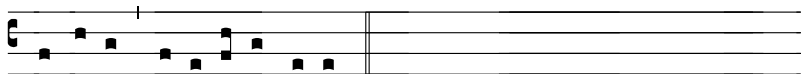
Réspice in me, et miserere mei, ζ da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ζ ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Anti-
phona

Voce me- a ad Dóminum clamá-vi, neque obli-

viscétur mi-se-ré-ri De- us.

Tempore Paschali, Ant. Allelúja, allelúja, allelúja, pag. 67.

